„Un Copil ni S-a născut” (1)

Isaia 9.1-7

Stephan Isenberg

© SoundWirds, Online începând de la: 20.11.2018, Actualizat: 20.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Bibeltext: Traducerea GBV 2001 (© GBV România)

Versete călăuzitoare: Isaia 9.1-7

Introducere

O dată pe an milioane de creştini îşi amintesc de naşterea lui Isus Hristos. În servicii religioase şi prelegeri de Crăciun se citează un verset din profetul Isaia, care a fost scris cu aproximativ 700 de ani înainte de naşterea lui Hristos – călăuzit prin Duhul Sfânt (2 Petru 1.21 „(1:21) pentru că profeţia n-a fost niciodată adusă prin voinţa omului; ci oameni sfinţi ai lui Dumnezeu au vorbit sub puterea Duhului Sfânt.“):

> **Isaia 9.6:** Pentru că un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, şi domnia va fi pe umărul Lui; şi-I vor pune numele: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Părinte al eternităţii, Domn al păcii.

Aproape nimeni nu se întreabă, în ce context stă acest verset. Pe cine are profetul în vedere? Despre cine este vorba, când acolo se spune: „un Copil *ni* S-a născut”? Ce fel de domnie este aceasta? De ce acest Copil este numit şi „Fiu”? Să ne preocupăm mai îndeaproape cu aceste întrebări. Probabil vom fi surprinşi, că noi creştinii nu suntem adresaţii principali ai acestor versete.

Pe cine are profetul în vedere?

Ca să putem răspunde la această întrebare, trebuie să citim contextul:

> **Isaia 9.1-7:** Totuşi nu va fi întuneric pentru ţara în care era nelinişte. După cum în timpurile de altă dată El a adus dispreţ peste ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, tot aşa în viitor va face glorioasă calea mării de dincolo de Iordan, Galileea naţiunilor. Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare; cei care şedeau în ţara umbrei morţii… lumina a strălucit peste ei. Tu ai înmulţit naţiunea, i-ai mărit bucuria; se bucură înaintea Ta cu bucuria secerişului, cum se veselesc când împart prada. Pentru că Tu ai sfărâmat jugul poverii lui şi toiagul de pe umărul lui, nuiaua asupritorului lui, ca în ziua Madianului. Pentru că orice încălţăminte a celui care s-a încălţat pentru luptă şi veşmântul tăvălit în sânge vor fi de ars, material pentru foc. Pentru că un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, şi domnia va fi pe umărul Lui; şi-I vor pune numele: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Părinte al eternităţii, Domn al păcii. Întinderea domniei *Lui* şi a păcii va fi fără sfârşit, pe tronul lui David şi în împărăţia Sa, ca s-o întărească şi s-o susţină cu judecată şi cu dreptate, de acum şi pentru totdeauna. Râvna Domnului oştirilor va face aceasta.

În context cu Isaia 9.5 „(9:5) Pentru că orice încălţăminte a celui care s-a încălţat pentru luptă şi veşmântul tăvălit în sânge vor fi de ars, material pentru foc.“ este vorba de „ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali”, două seminţii din totalul de douăsprezece seminţii ale lui Israel. Aceste două seminţii erau în nordul lui Israel, în apropiere de lacul Ghenezaret (lacul Kinnereth). Domnul Isus a fost într-adevăr născut în Betleem, în ţinutul de sud, în apropiere de Ierusalim, dar părinţii Lui au trebuit să fugă curând împreună cu El în Egipt (Matei 2.13,14 „(2:13) Iar după ce au plecat ei, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, spunând: „Ridică-te, ia Copilaşul şi pe mama Lui şi fugi în Egipt şi rămâi acolo până când îţi voi spune; pentru că Irod va căuta Copilaşul ca să-L omoare“. (2:14) Şi, ridicându-se, a luat Copilaşul şi pe

mama Lui, noaptea, şi a plecat în Egipt“). Mai târziu El a crescut în ţinutul Zabulon în cetatea Nazaret (Luca 4.16 „(4:16) Şi a venit în Nazaret, unde crescuse; şi a intrat, după obiceiul Său, în ziua sabatului în sinagogă şi S-a ridicat să citească.“). După apariţia lui publică în Nazaret, Isus, după ce s-a încercat să-L arunce de pe munte, S-a dus în Capernaum, o cetate care a fost numită chiar „cetatea *Sa*”, unde a rămas un timp (Matei 4.12-16; 9.1 „(4:12) Şi, auzind că Ioan a fost închis, a plecat în Galileea; (4:13) şi, părăsind Nazaretul, a venit şi a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ţinuturile lui Zabulon şi Neftali, (4:14) ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profetul Isaia, care zice: (4:15) „Ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de Iordan, Galileea naţiunilor: (4:16) poporul care stătea în întuneric a văzut o lumină mare şi celor care stăteau în ţinutul şi în umbra morţii le-a răsărit lumină“.“ „(9:1) Şi, intrând în corabie, a trecut de cealaltă parte şi a venit în cetatea Sa.“; Marcu 2.1 „(2:1) Şi a intrat din nou în Capernaum, după câteva zile, şi s-a auzit că este în casă.“). Capernaum era situat în nord, în apropiere de lacul Ghenezaret.

Deci Isaia 9.1 „(9:1) Totuşi nu va fi întuneric pentru ţara în care era nelinişte. După cum în timpurile de altădată El a adus dispreţ peste ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, tot aşa în viitor va face glorioasă calea mării de dincolo de Iordan, Galileea naţiunilor.“ are în vedere ţinutul din imperiul de nord al Israelului. Acest ţinut a fost „acoperit cu dispreţ” (Isaia 9.1). Acest ţinut a fost primul care a fost cucerit de împăratul Asiriei Tiglat-Pileser în jurul anilor 734-732 înainte de Hristos şi pe locuitori i-a dus în captivitate, şi ca urmare oameni străini au populat această fâşie de pământ (2 Împăraţi 15.29 „(15:29) În zilele lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, şi a luat Iionul şi Abel-Bet-Maaca şi Ianoahul şi Chedeşul şi Haţorul şi Galaadul şi Galileea, toată ţara lui Neftali, şi i-a deportat în Asiria.“). Oamenii rămaşi au fost umiliţi şi conduşi în întunericul păgân. Aici a înflorit idolatria, şi întreg ţinutul a fost denumit „Galileea neamurilor”. Capernaum era în timpul acela un oraş comercial şi era dispreţuit chiar şi de galileeni, cu toate că şi Nazaret din Galileea era dispreţuit de iudei (compară cu Ioan 7.52 „(7:52) Ei au răspuns şi i-au zis: „Şi tu eşti din Galileea? Cercetează şi vezi că nici un profet nu se ridică din Galileea“.“). În acest ţinut a crescut Mântuitorul lumii. El nu a crescut în „cetatea marelui Împărat” (Matei 5.35; Psalmul 48.3 „(48:3) Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un turn înalt.“)! Acolo, unde întunericul era cel mai mare, a vrut Mântuitorul să aducă lumina Sa. Aici a crescut El, aici El a început slujirea Sa. Mai târziu se spune despre Capernaum: „Şi tu, Capernaume, care ai fost înălţat până la cer” (Matei 11.23). Se poate spune cu adevărat împreună cu profetul Isaia: „Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare; cei care şedeau în ţara umbrei morţii… lumina a strălucit peste ei” (Isaia 9.2). Deci Lumina nu era steaua deasupra Betleemului, ci Domnul Isus, aşa cum El a crescut în ţara lui Zabulon şi în ţara lui Neftali şi unde a început lucrarea Sa publică – cu adevărat Capernaum trebuia „înălţat până la cer”, trebuia adus „la glorie” (Isaia 9.1). Evanghelistul Ioan scrie mai târziu: „Şi lumina luminează în întuneric şi întunericul n-a cuprins-o. … A venit la ai Săi şi ai Săi nu L-au primit” (Ioan 1.5,11). Numai câţiva pescari de pe lacul Ghenezaret au vrut să urmeze lumina.

Însă profetul Isaia trece peste această respingere şi continuă în Isaia 9.3: „Tu *ai înmulţit naţiunea*, i-*ai mărit bucuria*; *se bucură* înaintea Ta cu *bucuria* secerişului, cum *se veselesc* când împart prada.” Este important să se înţeleagă acest context. Domnul Isus a luminat ca lumina în întuneric, şi urmarea acestui fapt ar fi trebuit să fie, ca *naţiunea să fie înmulţită*, da, ca întreaga naţiune să se întoarcă din captivitate şi îi va aştepta o *plinătate de bucurie*. Într-adevăr unii din israeliţi s-au întors deja din captivitate, şi în anul 1948 a fost înfiinţat statul Israel, dar Israel este încă departe de o adevărată bucurie în belşug. Însă aceasta este făgăduinţa pe care Dumnezeu a făcut-o poporului Israel şi pe care El nu o va retrage (compară cu Romani 11.29 „(11:29) Pentru că darurile de har şi chemarea lui Dumnezeu sunt fără părere de rău.“). Poporul Israel va avea parte în viitor de această bucurie mare. Conform cu Isaia 9.4 „(9:4) Pentru că Tu ai sfărâmat jugul poverii lui şi toiagul de pe umărul lui, nuiaua asupritorului lui, ca în ziua Madianului.“

vor avea parte, cum *jugul* robiei (atunci jugul romanilor) va fi luat de la ei. Ei nu vor mai fi conduşi de un *toiag* străin şi nu vor mai fi bătuţi de *nuiaua* conducătorului străin. Israel va avea parte de biruinţă prin venirea lui Mesia al lor. În afară vor fi un popor slab, o rămăşiţă nenorocită, ca în zilele lui Ghedeon, când el a bătut pe madianiţi numai cu 300 de oameni.

Un gol între versetele 2 şi 3

Întrebarea interesantă este de fapt, ce facem cu golul dintre Isaia 9.2 „(9:2) Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare; cei care şedeau în ţara umbrei morţii… lumina a strălucit peste ei.“şi Isaia 9.3 „(9:3) Tu ai înmulţit naţiunea, i-ai mărit bucuria; se bucură înaintea Ta cu bucuria secerişului, cum se veselesc când împart prada.“. Isaia 9.2 „(9:2) Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare; cei care şedeau în ţara umbrei morţii… lumina a strălucit peste ei.“ s-a împlinit în zilele Domnului, despre care relatează şi evanghelistul Matei:

- **Matei 4.14-16:** … *ca să se împlinească* ceea ce s-a spus prin profetul Isaia, care zice: „Ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de Iordan, Galileea naţiunilor: poporul care stătea în întuneric a văzut o lumină mare şi celor care stăteau în ţinutul şi în umbra morţii le-a răsărit lumină”.

Deci versetul Isaia 9.3 „(9:3) Tu ai înmulţit naţiunea, i-ai mărit bucuria; se bucură înaintea Ta cu bucuria secerişului, cum se veselesc când împart prada.“ este încă în viitor. Pentru timpul intermediar Dumnezeu avea un alt plan şi l-a inclus temporal în acesta. Cu toate că lepădarea lui Mesia este descrisă şi în profetul Isaia (compară cu Isaia 53) şi sunt date indicii cu perspective largi (Isaia 65.1 „(65:1) „Sunt căutat de cei care nu întrebau de Mine; sunt găsit de cei care nu Mă căutau. Am zis: «Iată-Mă! Iată-Mă!», unei naţiuni care nu se numea după Numele Meu.“), rămâne totuşi în întuneric, ce plan a întocmit Dumnezeu pentru acest gol.

Noi putem astăzi cunoaşte această taină! Ea a fost făcută cunoscut prin apostolul Pavel. Epistola către Efeseni ne explică taina, pe care Dumnezeu a pus-o în acest gol. Apostolul numeşte acest plan „planul veşnic” (Efeseni 3.11) al lui Dumnezeu. El face cunoscut credincioşilor din Efes, că a fost o taină, „care în alte generaţii n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor” (Efeseni 3.5) – deci nici profetului Isaia – dar care „a fost descoperită acum sfinţilor Săi apostoli şi profeţi prin Duhul” (Efeseni 3.5). Această taină era „ascunsă din veacuri *în Dumnezeu*” (Efseni 3.9). Dumnezeu a întocmit acest plan în inima Sa înainte de veacurile veşnice şi a discutat cu Fiul Său, că odată vor fi oameni care trebuie să vină în apropierea directă a Tatălui; pentru aceasta ei trebuiau să primească viaţa Fiului Său. În cazul acestui plan este deci vorba de cu totul altceva decât ca popor al Său să locuiască sub un Împărat într-o ţară a păcii. Toate acestea le putem citi în Efeseni 1 şi 2.

Desfăşurarea evenimentelor

În epistola către Romani apostolul ne descrie derularea cum noi ajungem de la Isaia 9.2 „(9:2) Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare; cei care şedeau în ţara umbrei morţii… lumina a strălucit peste ei.“ la Isaia 9.3-7:

- **Romani 11.25:** Pentru că nu vreau să nu ştiţi, fraţilor, taina aceasta, ca să nu fiţi înţelepţi

în voi înşivă: pentru că lui Israel i s-a făcut orbire în parte, până va intra plinătatea naţiunilor; şi astfel tot Israelul va fi mântuit.

Şi în Faptele apostolilor 15 găsim acelaşi plan de desfăşurare:

- **Faptele apostolilor 15.14-17:** Simon a istorisit cum *întâi* Dumnezeu a căutat să ia dintre naţiuni un popor pentru Numele Său. … *După acestea* Mă voi întoarce şi voi zidi din nou cortul cel căzut al lui David şi voi zidi din nou ruinele lui şi-l voi întări.

Când Dumnezeu Se va îndrepta din nou spre Israelul viitorului şi fiecare vrăjmaş va fi învins, nici un echipament militar nu va mai fi necesar. Despre acest echipament vorbeşte „încălţămintea celui care s-a încălţat pentru luptă” şi „veşmântul tăvălit în sânge” din Isaia 9.5 „(9:5) Pentru că orice încălţăminte a celui care s-a încălţat pentru luptă şi veşmântul tăvălit în sânge vor fi de ars, material pentru foc.“. Se va împli ceea ce citim deja în Isaia 2.4: „El va judeca între naţiuni şi va hotărî între multe popoare. Şi *îşi vor bate săbiile în fiare de plug şi suliţele lor în cosoare* ; nici o naţiune nu va ridica sabia împotriva altei naţiuni, nici *nu vor mai învăţa războiul*.” Acesta va fi timpul minunat al Împărăţiei păcii de o mie de ani.

În sfârşit rămăşiţa din Israel va putea rosti cuvintele: „un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, şi domnia va fi pe umărul Lui; şi-I vor pune numele: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Părinte al eternităţii, Domn al păcii” (Isaia 9.6).

În partea a 2-a vrem să ne preocupăm detaliat cu acest verset.

Tradus de la: Ein Kind ist uns geboren (1)

Traducere: Ion Simionescu